

عنوان مقاله:

نقد و بررسی قاعده رجال نوادر الحکمه و سیر تاریخی آن

محل انتشار:

دوفصلنامه حدیث پژوهی، دوره 10، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

محمد صالحی عارف
محمد کاظم رحمان ستایش

خلاصه مقاله:

وجود روایت در یکی از جوامع اولیه حدیثی از جمله قراین صحت آن نزد قدما دانسته شده است. اما در این میان بسیاری از بزرگان حدیث و رجال شیعه با پیروی از ابن ولید (م ۳۴۳ق)، که روایت عده ای از راویان نوادر الحکمه یا مشایخ مولف آن، محمد بن احمد بن یحیی (م حدود ۲۹۰ق) را استثنا نموده، تمام روایات نوادر الحکمه جز آن ها را که از مستثنین نقل شده، معتبر دانسته اند. بر این اساس، وثاقت افراد استثناننده از سوی غالب رجالیان متاخر پذیرفته شده است. با عنایت به آراء رجالیان درباره مشایخ محمد بن احمد و به طور کلی استثنای ابن ولید، می توان امکان عدم وثاقت غیرمستثنین و عدم ضعف مستثنین و نیز اختصاص این قاعده به نوادر الحکمه را ثابت کرد. نیز می توان درباره دیگر ابهامات راجع به استثنای مورد بحث به پاسخ هایی دست یافت.

کلمات کلیدی:

: نوادر الحکمه، محمد بن احمد بن یحیی بن عمران الأشعری القمی، استثنای ابن ولید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1340208>

